

[Freddy Madsen.]

Nissen Styrk i Aktuelt den 19. november. Han gennemgår historiebogen for 3. real, hvori det bl. a. siges:

„Så længe der har eksisteret mennesker, har der eksisteret krig. Det er åbenbart et almenmenneskeligt træk at slå andre ihjel for at gennemføre sin vilje“.

Kommentarer er vist overflødige, men når den slagstingpræsenteres for eleverne i 3. real, kan det vist ikke undre, at der må opstå modsigelser i skolen. Samtidig bør det dog understreges, at man har givet folkeskolen alt for ringe muligheder for at løse sin opgave. Nok en gang bør det fremhæves, at nedskæringer på undervisningstid og stigende klassekvotienter ikke giver lærere, elever og forældre de rette muligheder for at tilrettelægge en tilfredsstillende undervisning.

Det er her, hovedårsagen til vanskelighederne skal findes, og hverken usaglige angreb på sagesløse lærere eller et rosenrødt syn på udviklingen kan tilsløre, at nøglen til overvindelse af de væsentlige vanskeligheder ligger hos regeringen og i dette ting. Fra mange sider tales der om nødvendigheden af at give skolen en virkelig målsætning. Det er derfor naturligt, at der er debat om skolens formålsparagraf. Undervisningsministeren kan tilslutte sig sidste del af det socialdemokratiske forslag. Vi kan tilslutte os det i sin fulde udstrækning. Vi kunne ganske vist have ønsket, at det var mere fyldestgørende, f.eks. kunne vi ønske en stærkere understregning af alsidighedsprincippet, og vi kunne også ønske indføjet noget om opdragelse til fred og forståelse imellem folkene. Den side af sagen skal vi vende tilbage til ved skoledebatten.

Ministerens nævner i sit indlæg, at der findes en negativ holdning. Jeg ved ikke, om vi skal henregnes til denne kategori. Det skal indrømmes, at vi i den nuværende situation har lidt svært ved at leve op til ministerens omfattende optimisme med hensyn til de samfundsmæssige perspektiver. Til gengæld mener jeg, hun skal notere sig,

at vi ligesom hun anerkender dem, der før os har gjort en indsats for demokrati, åndsfrihed og tolerance. Jeg synes faktisk, de er omtalt meget pænt, og det er særdeles velment.

Vi stiller os ligeledes positivt til det gennemgående tema i ministerens indlæg med hensyn til demokrati, åndsfrihed og tolerance. Især er jeg enig i udtalelsen om, at tolerance forudsætter holdning til tingene. Det er sikkert ikke forblevet en hemmelighed, at vi lægger megen vægt på den side af sagen. Men holdning kræver også konsekvens, og derfor synes vi, at undervisningsministeren skulle tage konsekvensen af sine pæne ord. Med den åbenbare modsigelse, der findes mellem svaret af 16. oktober og talen i dag, er det nødvendigt, at tingene klæres af. Ministeren må klare tingene også ved at besvare nogle spørgsmål.

Jeg vil gerne understrege de to spørgsmål, der er stillet af hr. Maigaard om stillingen til skolekommissionen i Vinderup og om lærerløftet, og samtidig vil jeg gerne bede ministeren i konsekvens af sine principper om demokrati, åndsfrihed og tolerance anerkende, at de uddannelsessøgendes organisationer har ret til at vælge de ledere, de selv ønsker, og anerkende deres ret til at give udtryk for deres standpunkter, selv om de strider mod regeringens opfattelse.

Hvad angår postulatet om den overhåndtagende marxistiske indoktrinering i det danske samfund i almindelighed blot nogle enkelte bemærkninger. 95 pct. af dags- og ugepressen ejes af indflydelsesrige kapitalkræfter. Tendensen i den overvejende del er ikke til at tage fejl af. I hele deres linje er de samfundsbevarende og forsvarer den bestående orden. De statslige massemedier følger trods påstanden om det modsatte den samme linje. Blot som et enkelt aktuelt eksempel skal jeg nævne, at en 2½ times radioudsendelse, som angiveligt skulle orientere lytterne om Danmarks kommunistiske parti, blev tilrettelagt som en vulgær anti-kommunistisk forestilling, hvor det var vanskeligt for partiets egne repræsentanter at